

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТИТЕЛ, МАЈ 2011. ГОД.
ГОДИНА XXII, БРОЈ 3448

**КАФКИЈАНСКИ ПРОЦЕС У
ХАГУ ПРОТИВ ДР
ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА СЕ
НАСТАВЉА!
АКО ЈЕДАН „ДОБАР“ И ДВА
„ЛОША ПОЛИЦАЈЦА“ У
СУДСКОМ ВЕЋУ ОЧЕКУЈУ
ДА ДР ШЕШЕЉ ПРИСТАНЕ
НА БИЛО КАКВУ НАГОДБУ
САМО ДА БИ ШТО ПРЕ
ИЗАШАО ИЗ ЗАТВОРА,
ГРДНО СЕ ВАРАЈУ. ОН ИДЕ
ДО КРАЈА А СРПСКИ
РАДИКАЛИ СУ УЗ ЊЕГА!**

ТИТЕЛ ЗАТВОРЕНИХ ВРАТА

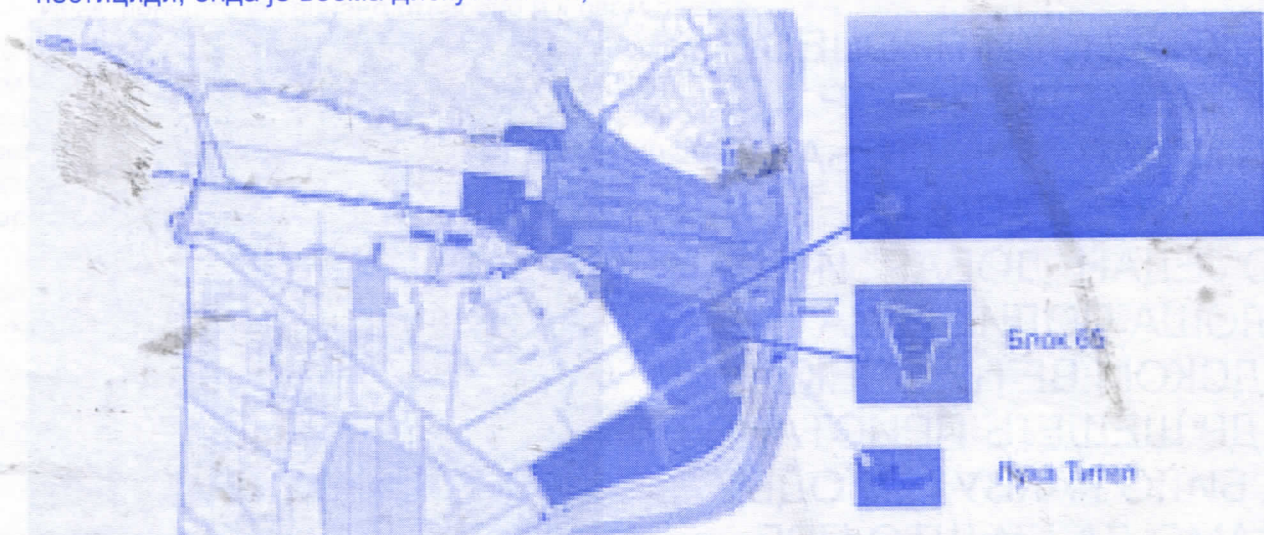
На интернет страници општине Тител, коју је израдила локална власт предвођена Демократском странком, под избором „Привреда“ налази се текст насловљен „Тител отворених врата – ново подручје за ваше инвестиције“. У њему је дат кратак приказ наше општине, број насеља, удаљеност од ближих градова (које су нетачне, тј. мало смањене) и, између осталог, компаративне предности општине у односу на друге, од којих ниједан податак није истинит осим податка о непосредној близини пловних река.

Сви остали наведени подаци су нетачни:

- „изграђена инфраструктура“ – нема је свуда и ни у једном месту није комплетна;
- „највећи аеродром Ц класе на Балкану“ – који колико знамо не постоји ако се мисли на онај који је планирао да изгради бивши председник општине Зрењанин, Кнежевић, пре но што су му пронашли гомилу еврића у сефу и ухапсили га;
- „саобраћајна повезаност са великим градовима (Београд – Нови Сад – Зрењанин)“ – пут додуше постоји иако лош на деоници Тител – Перлез, али теретни транспорт од Београда преко Перлеза и Титела до Новог Сада је ограничен на онај испод 9т. То значи да би већи

транспорт од Београда до Титела морао да пређе кружни пут Београд - Зрењанин – Жабал – Тител (индустријска зона) и тако направи троструко већу километражу, па нас зато овакви транспорти заобилазе (на шта се жале власници бензинских пумпи);

- „машинска прерада и производња односно прерада пластичних маса“ – општински челници изгледа нису чули да машинске прераде практично више нема, а прерада пластичних маса се свела на спорадичну производњу у малим приватним предузећима;
- „еколошки чиста средина (производња здраве хране)“ – ако је то стога што готово ни једно предузеће више не ради и не може да загађује средину онда констатација може да се прихвати, али ако се узме у обзир да нико више не копа земљу него се немилице троше пестициди, онда је веома дискутабилно;

- „ефикасна и брза администрација“ – ха, ха, ха, морамо се насмејати јер они који су 2008. купили плацеве још увек не могу ни да се укњиже а камоли нешто друго;
- „присутност банака (Банка Интеза, Металс, Војвођанска)“ – Војвођанска банка већ 2 године не ради у Тителу.

Даље на истој интернет страници стоји: „У општинској индустрији привређује неколико мањих и средњих предузећа као што су: Фабрика конзерви са хладњачом, фабрика металне галантерије, фабрика пластичних маса, циглана, фабрика столарије, штампарија, производња чамаца. У скорој будућности у плану је уређење приобаља реке Тисе код Титела где ће по пројектном решењу бити изграђено теретно пристаниште Лука Тител... Слободна индустријска зона на локацији Блок 65 је величине 50ха и опремљена је комплетном инфраструктуром.“

Е па драге демократе, овако безочно лагати можете само ви и напредни Тома Николић.

Сва предузећа која сте побројали затекли сте када сте преузели власт и увели нам демократију. Данас, после 12 година транспарентно примењених демократских и европски усклађених закона и других прописа, од тих предузећа не ради више ни Хладњача (отворен је предстечајни поступак), ни Победа-Фомг, Премикс само с времена на време, онај мали погон столарије није ни близу фабрике, а штампарија је одавно брисана из судског регистра (у ту зграду је, ако се сећате, усељена библиотека и ново општинско предузеће које је годину и по дана имало запосленог само 1 радника – заменика директора).

Што се тиче пројектних решења на које је општина потрошила новац наших грађана, требало би да знате да је општина дужна да изради урбанистички план којим би се могла одредити локацијска намена приобаља, а инвеститор који излицитира парцелу на конкурсима треба да финансира пројекат објекта који је одлучио да гради, по својој жељи. Општина нема потребе да троши паре на пројекте чији она неће бити инвеститор. Колико се сећају одборници Српске радикалне странке, а добро се сећају, општина није усвојила никакав урбанистички план приобаља реке Тисе.

Теретно пристаниште Лука Тител још увек не постоји, а нема ни назнака о томе иако је његова изградња најављена пре 3 године.

Чувена индустријска зона још није опремљена инфраструктуром, нити су испарцелисани плацеви, а ни решени имовинско-правни односи.

Према томе, сви потенцијални инвеститори који прочитају текст „Тител отворених врата“, заинтересују се и позову наведене телефоне ради добијања информација, брзо одустају јер нико не може да им саопшти ништа поуздано. **ВИШЕГОДИШЊА ВЛАСТ ДЕМОКРАТА ТИТЕЛУ ЈЕ ЗАТВОРИЛА СВА ВРАТА!**

ЖИВЕО НАМ ПРВИ МАЈ!

Гледам снимак са овогодишњег првомајског уранка. Водитељ коментарише да су радници ипак радије отишли на излет него да се одазову позиву синдиката на протест у Београду. И даље гледам и чудим се јер на снимку нема никога ко изгледа као радник. Све су то млади људи ученици, студенти (можда понеко и ради нешто „на црно“) који су највероватније искамчили понеки динар за овај излет од баба, деда и друге родбине.

У земљи Србији радника је све мање откако безглаво јуримо у Европу, али то је наводно последица (или колатерална штета) транзиције. Како и да буде радника када су демократским (тајкунским) приватизацијама постојећа предузећа упропашћена, а нова се могу на прсте набројати. Чак и тамо где се нешто ради плате се ретко добијају, а доприноси држави се не уплаћују.

Нама у Тителу као да се неко посебно руга, пре неку годину на Тителском брегу обновили су натпис „Живео 1. Мај“.

Деведесетих година у нашој општини радили су тителски пољопривредни комбинат, Фабрика конезрви и хладњача, Слога, Победа-Фомг, Премикс, Столарија, Циглана (тителска и шајкашка), Црвена звезда, Графика, Ивањица у Шајкашу,... а данас?

Пољопривредни комбинат је након приватизације и поделе на 2 нова предузећа и, наравно, отпуштања половине радника, наставио да обрађује државну земљу и још доста приватне (обично наследника који немају механизацију а ни могућности да је обрађују и који су уцењени да је дају комбинату на све дужи период и којима много мук треба да раскину те уговоре ако ипак одлуче да сами обрађују своју земљу). Комбинат зато сваке године за сву ту земљу узима приличне суме новца на име субвенција и разних премија које исплаћује држава за пољопривреду. У власништво им је припала и зграда некадашњег задружног дома који су градили наши очеви. Добрим делом зврји празна али новим власницима не пада на памет да је врате општини. Питамо се да ли су општински прваци бар покушали о томе да преговарају.

Хладњача, тако популарно звана фабрика за прераду воћа и поврћа, после 2 неуспешне приватизације остала је без и једног легално запосленог радника, ништа више не прерађује и чека да ли ће бити покренут стечај који би на тај начин ставио тачку на причу о некад надалеко чувеним тителским краставцима, грашку, паприци,...

У грађевинском предузећу Слога остало је 5 – 6 радника који нису имали где да оду, осим наравно новог власника који у кругу бетоњерке узгаја свиње и пече ракију.

Тителска Победа-Фомг од некадашњих 150-180 запослених спала је на 30-так људи који чекају да виде да ли ће нови власници заједно са бившим директором Металс банке, Павићевићем, после једномесечног притвора бити пуштени из затвора или ће сви заједно ићи „на добош“.

Конфекцијски погон Ивањица у Шајкашу одавно већ не ради, а у згради која је некад свечано отворана уз телевизијске камере данас се шије заштитна одећа. Тих неколико жена које ту раде само су типичан пример текстилних радника са најнижим примањима у нашој земљи.

Међутим, има и другачијих прича. Пре шест-седам година започета је изградња бањског комплекса и базена у Шајкашу који би сигурно подигао ниво развијености привреде у општини и стандарда грађана. Инвеститор је била „Будућност“ из Новог Сада. На жалост, ни од ове лепе приче није било ништа. Остале су само слике планираног комплекса на заштитној огради.

Ипак, понешто је свечано отворено и у овом демократском периоду.

Ваљевски погон Био-брик у Тителу за прераду пелата кредитирала је покрајинска влада, а затим и свечано отворио њен председник Бојан Пајтић. Од овога су неки имали само штете, а да ли неко има користи још нисмо утврдили. Један број незапослених који су пријављени у бироу за запошљавање добија налог да иде на рад у Био-брик или ће бити скинути са евиденције. Ако прихвате посао онда раде без плате. По последњим подацима за 9 месеци рада добили су 14.000 динара. Ако напусте посао, остају без осигурања. Избор и није неки, зар не?

Господина Пајтића молимо да више ништа не отвара. Он је свечано пустио у рад и нови пут Тител – Мошорин преко Вилова, а на њему и дан данас стоји табла забрана саобраћаја у оба правца јер није завршен и нема употребну дозволу.

Све то не мора бити тако и не можемо стално прихватати изговоре неспособне власти о економској кризи, транзицији и другим глупостима. Задатак државе је да контролише оне који раде како би се пунио буџет, јер из тог буџета ћемо онима који су радили касније исплаћивати пензије, а онима који не раде давати субвенције за отварање нових предузећа.

Не могу се продавати државна предузећа, а затим не контролисати да ли нови власник поштује уговор који је потписао. Не може се допустити да нови власници (често је то конзорцијум пријатељских породица) исплаћују себи енормне накнаде за чланство у управним одборима предузећа које су купили, а да при том не исплаћују обавезе према радницима и држави. После кратког времена та предузећа бивају упропашћена (народски речено „измужена“), а приватна имовина нових власника све већа. Предузеће одлази у стечај или се раскида уговор о приватизацији, држава га поново продаје, сад већ у бесцење и наравно, нико не одговара.

Зар не постоји одговорност локалних власти? Зар се њихова брига своди на то да кад почну да им протестују испред општине, исплаћују радницима једнократне помоћи? Зар они не могу да иницирају и захтевају надзор над радом приватизованих предузећа, па у Агенцији за приватизацију и министарствима седе њихови политички истомишљеници и страначке колеге?

Најновији „бисер“ је решење нашег најпознатијег експерта, Млађана Динкића, да привуче нову фирму у Србију тако што ће јој дати 10.000 евра по запосленом. На тај начин је ова држава странцима дала новац да 5 година исплаћује радницима минималац а да сами немају трошкова за њих. Да ли ће они следећих 5 година радити у Србији то нико не гарантује.

МЕЂУТИМ, СПРЕМАЈУ СЕ ПОНОВО ИЗБОРИ.

ТАДИЋ И ДИНКИЋ ЋЕ ОБЕЋАВАТИ НОВИХ СТОТИНЕ ХИЉАДА РАДНИХ МЕСТА, ПРОСПЕРИТЕТ У ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ ЧИМ НАС СТАВЕ НА ЛИСТУ ЧЕКАЊА И ДРУГЕ ШАРЕНЕ ЛАЖЕ. НИКОЛИЋ ЋЕ, АКО БУДЕ БИЛО ПОТРЕБНО, ОПЕТ БИТИ ГЛАДАН И ЖЕДАН (ВЛАСТИ). ЗНАМ ДА ЋЕ ВАС ОПЕТ НЕКО ПРЕВАРИТИ, АКО ДОЗВОЛИТЕ. ИПАК, ДОБРО РАЗМИСЛИТЕ И СЕТИТЕ СЕ КО ВАС НЕ ЛАЖЕ, ЧАК И КАД ЈЕ ТО НА НАШУ ШТЕТУ – СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА.

Новине Српске радикалне странке • **Оснивач и издавач:** Српска радикална странка • Издање
ОО СРС Тител • **Уредник издања:** Ивана Зечевић • „Велика Србија“ уписана у регистар
средстава јавног инфромисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јануара
1991. год. • Специјално издање за Тител •